

„периодическа преса“ и означава излизящи периодически печатни издания (вестници и списания) или въ по-тъсна смысъл — само вестници.

Първоначално вестникът служи само за разпространение на новини, случки, официални съобщения, които предава сухо, студено, съвършено безkritично. По-късно, когато въ Европа се засилватъ парламентаризъмът и партийните течения, вестникът започва да коментира политическият и икономически събития, твърде често и презъ прizмата на партийния или груповъ егоизъмъ и постепенно става изразител на мнението на известна партия, група или финансова кръгъ, които чрезъ него се стараятъ да влияятъ върху общественото мнение. Вестникът бѣ поставенъ, освенъ това, на началата на търговско предприятие. Днесъ подъ вестникъ се разбира едно излизашо въ точно определени кжси срокове общодостъпно за широките маси печатно произведение, съставено колективно, съ разнообразно, интересуващо всички, актуално съдържание, съ цель да влияе върху масите и общественото мнение. За да бѫде по-пълна тази дефиниция, тръбва да се добави и неговата комерческа тенденция: да продава площ за обявления, чрезъ което да намалява производствените разноски.¹⁾)

¹⁾ K. Bücher (*Gesammelte Aufsätze zur Zeitungskunde*, стр. 1 и 21), отдава голъмо значение на икономическата страна на вестника и следъ като казва, че „Вестникът е всѣка напечатана по механиченъ начинъ сбирка отъ актуални съобщения, която излиза непрекъснато въ редовни кжси срокове“, допълва, че „днесъ той има характеръ на търговско предприятие, което произвежда като стока площ за обявления, която се продава чрезъ редакционната частъ“. Д-ръ Emil Löbel дефинира вестника (*Kultur und Presse*, стр. 21) като една излизаша въ опредѣлени срокове общодостъпна печатна публикация съ колективно, разнообразно съдържание, което се отличава съ общността на интереса, както и съ случките и събитията, черпени непосредствено отъ сегашно време. Д-ръ R. Brunhuber (*Das moderne Zeitungswesen* стр. 15) опредѣля вестника като „една излизаша въ известни срокове, не предназначена за опредѣленъ кръгъ лица, публикация, съ разнообразно, съвременно и интересуващо всички съдържание“. Д-ръ Leopold Münzinger (*Die Entwicklung des Inseratenwesens in den deutschen Zeitungen* 1902 г. стр. 6) казва: „Ние модерните хора разбираемъ специално подъ политически вестникъ едно предназначено за индивидуално неограниченъ кръгъ читатели печатно произведение, което излиза редовно въ опредѣлени кжси срокове“ и пр. Всички тѣзи дефиниции, съ изключение на Бюхеровата, сѫ не-пълни. Едни пренебрегватъ икономическата страна на вестника, други пропускатъ да отбележатъ нѣкои негови характерни черти, като актуалността и пр.